



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. 5. 2018 samosoudcem Mgr. Markem Stachem,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obviněného], [datum narození], místem narození [příjmení], bytem [obec a číslo],

je vinen, že

dne [datum] v [obec] na ul. [ulice] v čase mezi 9:12 hodin a 9:40 hodin poté, co byl coby řidič motorového vozidla zastaven hlídkou [obec] ČR provádějící dohled nad bezpečností silničního provozu za přítomnosti nejméně dalších třech osob, v průběhu silniční kontroly hrubě a nevybíravě za užití vulgárních výrazů po celou dobu urážel kontrolu provádějící policisty, na kontrolu provádějící policisty hlasitě křičel, naznačoval masturbaci a kolem motorového vozidla rozhazoval předměty, které převážel,

čehož se dopustil přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Olomouci ze dne 15. 11. 2017, č. j. 2 T 177/2017-57, který nabyl právní moci [datum], odsouzen mimo jiné pro přečin výtržnictví dle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit [datum], k podmíněnému trestu odnětí svobody a k trestu peněžitému,

tedy

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti, a čin spáchal opětovně,

čímž spáchal

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

za což se odsuzuje

za shora uvedený přečin a za sbíhající se přečiny podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a § 358 odstavec 1 trestního zákoníku, pro které byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Olomouci č.j. 2 T 177/2017 – 57 ze dne 15. 11. 2017,

podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 67 odstavec 2 písmeno b), § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře 10 000 Kč (deset tisíc korun), který se skládá z 50 denních sazeb po 200 Kč.

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanovuje náhradní trest odnětí svobody ve výměře 2 (dvou) měsíců.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se v pravomocném trestním příkaze Okresního soudu v Olomouci ze dne 15. 11. 2017 č.j. 2 T 177/2017 – 57 zrušuje výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů, provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obviněného] jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn provedenými důkazy, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu, konkrétně čtením protokolu o výsledku obžalovaného [celé jméno obviněného] z přípravného řízení, výslechem svědka [příjmení], jakož i z listinných a věcných důkazů.

2. Obžalovaný [celé jméno obviněného], přestože byl k hlavnímu líčení včas a řádně předvolán, se k tomuto bez omluvy či jakéhokoliv zdůvodnění nedostavil a vzhledem k této skutečnosti, jakož i s ohledem na celkovou důkazní situaci umožňující jednat a případně i rozhodnout v nepřítomnosti obžalovaného rozhodl soud v souladu s ustanovení § 202 odst. 2 trestního řádu, že bude hlavní líčení konáno bez osobní účasti obžalovaného. Postupem podle § 314 d) odst. 2 trestního řádu a § 207 odst. 2 trestního řádu pak byl u hlavního líčení čten protokol o výsledku obžalovaného [celé jméno obviněného] z přípravného řízení v procesním postavení podezřelého. Obžalovaný tehdy k věci samotné prakticky nevypovídal, uvedl nicméně, že by se v souvislosti s prověřovanou událostí rád policistům omluvil.

3. Svědek pprap. [jméno] [příjmení] co by policista Obvodního oddělení [obec] popsal u hlavního líčení okolnosti silniční kontroly obžalovaného [celé jméno obviněného], jehož kontrolovali v rámci výkonu dohledu nad silničním provozem s kolegou pprap. [jméno] [příjmení]. Podle svědka už při zastavení mával obžalovaný nervózně a rozzlobeně rukama, po výzvě k předložení dokladů pak policisty osočoval, co si to dovoluují a začal za použití mírnějších vulgarismů nadávat na policii jako takovou. Když po kontrole dokladů policisté vyzvali obžalovaného k doložení povinné výbavy vozidla, vyskočil obžalovaný z vozidla, rozhazoval rukama, za použití hrubých vulgárních výrazů křičel na oba policisty, přitom pobíhal kolem vozidla a rovněž vstupoval do vozovky, čímž částečně ohrožoval provoz na komunikaci. Následně pootvíral veškeré dveře vozidla, z něhož začal vyhazovat veškeré věci včetně povinné výbavy takovým způsobem, že tyto létaly až do vozovky a policisté proto museli v daném místě usměrňovat provoz na dotčené komunikaci. Podle svědka obžalovaný policistům prakticky nepřetržitě nadával za použití hrubých vulgárních výrazů, vulgarismy křičel nahlas takovým způsobem, až se otáčeli okolo procházející lidé a z okolních domů vylézali další osoby, aby se podívali, co se děje. Fyzický se obžalovaný policisty napadat nesnažil, občas k nim ale přišel tváří tvář a na velmi blízkou

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hybnarová

vzdálenost, z níž na ně křičel nadávky. Podle svědka s ním spolu s kolegou jednali po celou dobu klidně a slušně i přes popsané vystupování obžalovaného, rovněž i jej průběžně poučovali, že se svým jednáním dopouští protiprávního jednání, čehož však obžalovaný nedbal. Protože obžalovaný nebyl schopen doložit veškerou povinnou výbavu, byla mu udělena bloková pokuta. Po skončení dopravní kontroly se podle svědka obžalovaný relativně uklidnil, naházel věci zpět do vozidla a z místa odjel. S ohledem na vystupování obžalovaného a jeho verbální agresivitu, která se stupňovala, začal podle svědka jeho kolega prap. [příjmení] celou událost nahrávat na služební telefon, o čemž obžalovaného vyrozuměl, obžalovaný nicméně podle něj jednal zcela shodným způsobem před zahájením nahrávání i v jeho průběhu.

4. Postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu byl v průběhu hlavního líčení proveden věcný důkaz kompaktním diskem, který je součástí trestního spisu a obsahuje nahrávku prap. [příjmení], zaznamenávající jednání obžalovaného. Samotná tato nahrávka zachycuje obžalovaného vybíhajícího od dveří řidiče, který neustále hlasitým a hysterickým řevem nadává policistům za užití velmi hrubých vulgárních výrazů, postupně pobíhá kolem automobilu, otevírá veškeré jeho dveře a vyhazuje z nich různé věci, které leží i na okraji samotné vozovky. Policisté zjevně s obžalovaným jednají velmi klidně, obžalovaný i přesto neustále řve, v některých okamžicích přistupuje k nahrávajícímu policistovi tak blízko, že se obličejem téměř dotýká nahrávacího zařízení, přičemž prakticky nepoužije jedinou větu, která by neobsahovala alespoň několik vulgarismů a to po celou dobu trvání kamerového záznamu.

5. V průběhu hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy, okolnosti silniční kontroly obžalovaného jsou podrobně zaznamenány v úředním záznamu hlídky Policie ČR, Obvodní oddělení Moravský Beroun, a to s obdobným obsahem jak je popisovat svědek [příjmení] u hlavního líčení, v rámci úředního záznamu jsou zaznamenány i nacionále osob, které měli být celé události přítomny a jež policisté následně ztotožnili. Doloženo je i předchozí odsouzení obžalovaného mimo jiné i pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Trestním příkazem Okresního soudu v Olomouci, č. j. 2 T 177/2017-57 ze dne 15. 11. 2017, který nabyl právní moci dne [datum].

6. Přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti a spáchá takový čin opětovně.

7. Již z postoje obžalovaného [celé jméno obviněného] z přípravného řízení lze dovodit, že připouští určité protiprávní jednání vůči policistům provádějícím silniční kontrolu, když i přesto, že k věci samotné odmítl vypovídat, alespoň se těmito policistům v rámci své výpovědi za své jednání omlouval. Poměrně jednoznačně pak obžalovaného z jednání, popisovaného v rámci skutkové věty podaného návrhu na potrestání, usvědčuje svou výpovědí svědek pprap. [jméno] [příjmení], který podrobně popsal, jakým nevhodným jednáním si obžalovaný v rámci silniční kontroly počínal. Zcela v souladu je pak takovýto popis jednání obžalovaného, podaný svědkem [příjmení], jak s úředním záznamem z daného úkonu, vypracovaným prap. [jméno] [příjmení], tak i s věcným důkazem v podobě nosiče informací obsahujícího nahrávku podstatné části popisované události. S ohledem na výše uvedené důkazy lze pak jednoznačně dovodit závěr, že obžalovaný při běžné silniční kontrole jednal vysoce nevhodným způsobem, kdy prakticky bezdůvodně po dobu mnoha minut po službu konajících policistech řval velice hrubé vulgární nadávky, čímž se dopouštěl hrubé neslušnosti, zároveň pobíhal kolem vozidla a rozhazoval kolem něj věci a to i tak, že narušoval plynulost či bezpečnost silničního provozu, čímž se dopouštěl výtržnosti, přičemž tohoto jednání se dopouštěl na místě veřejnosti přístupném, když se jednalo o prostor u veřejné komunikace, ale i veřejně, když se tohoto dopouštěl nejen před zasahujícími policisty, ale i před množstvím dalších osob, z nichž nejméně 4 byly ztotožněny. Jednání obžalovaného s ohledem na jeho intenzitu, délku trvání i s přihlédnutím k tomu, že budilo pozornost blízkých osob takovým způsobem, že vycházely ze svých domů, pak jednoznačně bylo již natolik závažné, že je nutno na ně vztahovat odpovědnost podle trestního zákoníku. Za těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hybnarová

okolností jednání obžalovaného naplnilo znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a vzhledem k tomu, že se podle výše zmíněného trestního příkazu Okresního soudu v Olomouci obdobného jednání dopustil i [datum], dopustil se popsaného přečinu opětovně a naplnil tak svým jednáním rovněž znaky přečinu podle § 358 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

8. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně před závažnějším jednáním narušujícím veřejný klid a pořádek, ale v tomto konkrétním případně částečně i zájem společnosti na ochraně nerušeného výkonu pravomocí úředních osob či na ochraně bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestného činu, v rámci čehož bylo nutno spíše k tíži obžalovaného vyhodnotit celkovou jeho intenzitu i délku trvání a rovněž samotnou skutečnost, že popsaného jednání se obžalovaný dopouštěl vůči policistům konajícím svou služební povinnost, navíc bez jakékoliv zjevné příčiny, kromě toho, že se cítil ukřivděn z důvodu, že právě u jeho osoby se policisté rozhodli provést silniční kontrolu. K jeho osobě bylo zjištěno, že by se mělo jednat o osobu samostatně výdělečně činnou, v jejímž rejstříku trestů je toliko jeden záznam pro druhově odlišnou trestnou činnost z roku 2011, k němuž však již s ohledem na zákonné zahrazení nelze přihlížet. Naposledy byl ale obžalovaný odsouzen již výše zmíněným trestním příkazem Okresního soudu v Olomouci, č. j. 2 T 177/2017-57 k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců se stanovením zkušební doby 1 roku, jakož i k peněžitému trestu ve výměře 10 000 Kč a stanovením náhradního trestu ve výměře 2 měsíců. Vzhledem k tomu, že tento trestní příkaz byl vydán [datum] a obžalovanému doručen až [datum], tedy až poté, co se obžalovaný dopustil jednání v nyní projednávané trestní věci, jsou dány podmínky pro ukládání souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Za těchto okolností bylo nutno zcela zrušit výrok o trestu uvedeného trestního příkazu, případně i další rozhodnutí navazující na tento výrok a rozhodnout znova o trestu jednak za nyní projednávaný skutek z [datum] a jednak za skutek z [datum]. Pokud na osobu obžalovaného bylo nutno v době spáchání činu pohlížet jako na osobu bezúhonnou, bylo možno mu obdobně jako v původně vydaném trestním příkaze uložit spíše jen výchovný trest odnětí svobody s podmíněným odkladem, přičemž místo původních 8 měsíců soud ukládal trest odnětí svobody v trvání 1 roku, když maximálně bylo možno uložit trest odnětí svobody v trvání až 3 roků. Při ukládání trestu soud zohlednil výše rozepsané spíše přitěžující okolnosti v rámci spáchání činu, ale mírně ku prospěchu obžalovaného zase už postoj obžalovaného v rámci tohoto trestního řízení, když v přípravném řízení nad svým jednáním určitým způsobem vyjádřil lítost. Nově stanovená zkušební doba v trvání 1 roku a 6 měsíců se jeví dostatečnou pro sledování dalšího chování obžalovaného. Pokud byl obžalovanému v rámci předchozího trestního příkazu, k němuž je nyní ukládán souhrnný trest, uložen rovněž peněžitý trest, bylo namístě přejmout tento druh trestu i do nyní ukládaného souhrnného trestu, včetně náhradního trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Bruntál 18. května 2018

Mgr. Marek Stach, v.r.
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. prosince 2018.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hybnarová